

Vakarų Europos kompozitorių klasikų kūriniai Lietuvos bažnytinių kapelų repertuare (XIX a). Muzikos rankraščių aprašas

Laima Budzinauskienė

Lietuvos kultūros tyrimų institutas, Saltoniškių g. 58, LT-08105 Vilnius

El. paštas: laimab72@gmail.com

Pasitelkus mažai tyrinėtus muzikinius rankraščius ir archyvinius šaltinius, straipsnyje siekiama ištirti, kiek ir kokių Vakarų Europos kompozitorių klasikų kūrinių buvo Lietuvos bažnytinių kapelų repertuare. Tai tęstinė autorės studija, skirta XIX a. Lietuvos bažnytinių kapelų repertuaro tyrinėjimams; ankstesniuose straipsniuose jau buvo aptarta lenkų ir vietinių kompozitorių kūryba, kapelų vadovų bei narių kūriniai¹. Šio straipsnio objektas – išlikę ir Vilniaus archyvuose saugomi Vakarų Europos kompozitorių kūrinių rankraščiai. Naudojant istoriografinį, tipologinį ir lyginamąjį metodus, bandoma išvelti aptariamoms bažnytinių kapelų repertuaro dalies ypatumus bendrame kapelų atliekamų kūrinių kontekste. Straipsnio uždavinys – revizuojant archyvinius dokumentus įvertinti dar netyrinėtą Lietuvos bažnytinių kapelų repertuaro dalį ir pakeisti nusistovėjusį požiūrį į jį. Straipsnyje iškeliamos hipotetinės prielaidos dėl kai kurių kompozitorių kūrybos populiarumo repertuare, rankraščių ir spausdintų natų patekimo būdų į kapelas, autorystės svarbos klausimo ir pan. Darbo tikslai – įvertinti Vakarų Europos kompozitorių kūrinių buvimą Lietuvos bažnyčiose muzikavusių kolektyvų repertuare, jų kiekį natų sąrašuose bei rankraščių archyvuose, sudaryti kompozitorių klasikų muzikinių rankraščių aprašą, nustatyti abejotinų ir anonimių kūrinių autorystę bei tiksliai įvardyti kompozicijas. Publikacijos pabaigoje skelbiamas Muzikos rankraščių aprašas (sudarytas pagal RISM² rankraščių aprašymo metodą) yra vertintinas ir kaip darbo objektas, ir kaip šaltinis.

Straipsnyje pateikta nauja istorinė medžiaga ir atliktas tyrimas taps atviri tolesnės muzikos istorikų studijoms.

RAKTAŽODŽIAI: XIX a., Lietuva, bažnytinės kapelos, repertuaras, muzikiniai rankraščiai, kūrinių sąrašai, RISM, J. Haydnas, W. A. Mozartas, L. van Beethovenas, I. J. Pleyelis

Tyrinėjant muzikinius rankraščius ir kitus archyvinius dokumentus, atrandami vis nauji faktai, bylojantys savitą XIX a. Lietuvos bažnytinių kapelų repertuaro įvairovę. Jis buvo neatsiejamas nuo bažnyčių hierarchų ir kapelų vadovų iniciatyvos, narių profesionalumo, miestų bei dvarų muzikinio gyvenimo aplinkos, tiesioginių sąsajų su užsienio šalimis.

Ištaiga ir puošnumas, muzikinė bei atlikėjiška pompastika XVIII a. pabaigos bažnytinių kapelų repertuare buvo savotiška tradicija, kartais net nustelbianti atliekamų kūrinių kokybę ir muzikos naujienų būtinumą. Vakarų Europoje įsigalėjęs klasicizmui, Lietuvos bažnyčių muzikinei kultūrai dar buvo būdingi ankstyvojo klasicizmo stiliaus elementai. Ta pati tendencija regima ir dvaruose: „didybę pabrėždavę pabūklų salvės ir kapelos griežimas iškilmingiausiais, kulminaciniais oficialių ir privačių pobūvių momentais tebegyvavo iki pat XVIII a. pabaigos, mat bendras klasicizmo stiliaus griežtumas, paprastumas, lakoniškumas, kiek vėliau – ir akivaizdus sudemokratėjimas prieštaravo LDK didikų šlovingumo pomėgiui“³.

1 Levinskaitė 1997; Budzinauskienė 2007.

2 RISM – *Répertoire International des Sources Musicales* (Tarptautinis muzikos rankraščių žinynas).

3 Kiaulėikytė 2008: 90.

Vis dėlto XIX a. pradžioje Vakarų Europos kompozitorių kūryba Lietuvoje jau buvo žinoma. Prie to prisidėjo kapelose dirbę iš svetur atvykę muzikantai, atsiveždavę savų šalių kompozitorių kūrinių pavyzdžių, vis dažniau čia koncertuojantys užsienio atlikėjai, taip pat pačių dvarininkų bei bažnyčių kapelų globėjų glaudūs ryšiai su užsienio šalimis. Bažnytinių kapelų repertuare atsirado čekų kompozitorių Františko Xavero Brixio, Antonio Laubes kūriniai, suskambo Giovanni Battista Pergolesi, Luigi Cherubini, Antoni Diabelli ir kt. kompozicijos. Ypač populiaru Lietuvos bažnytinių kapelų repertuare (kaip ir to meto Lenkijoje) tapo kompozitorius Johanno Baptisto Schiedermayrio (1779–1840) kūryba⁴.

Pagrindiniu klasicizmo įsigalėjimo požymiu Lietuvos muzikinėje kultūroje buvo Vienos klasikų kūrybos pripažinimas dvarų ir bažnytinių kapelų repertuare, jos atlikimas vietinių muzikų jėgomis. Josepho Haydno (1732–1809), Wolfgango Amadeus Mozarto (1756–1791), Ludwigo van Beethoveno (1770–1827), Ignazo Josefo Pleyelio (1757–1831) ir kitų Vakarų Europos kompozitorių kūrybos pavyzdžiai natų sąrašuose ir tarp išlikusių muzikinių rankraščių įrodo, kad XIX a. bažnytinės kapelos buvo pajėgios juos atlikti ir puikiausiai atlikdavo ne vieną ir ne du kartus. Tai ne tik liturginiai kūriniai (tai būtų būdinga aptariamų kapelų specifikai), bet ir daug pasaulietinių kompozicijų, skambėjusių už bažnyčių ribų ir jungtinių koncertinių projektų metu. Kaip pavyzdys pateikiamas Haydno, Mozarto, Beethoveno ir Pleyelio kūrinių sąrašas, sudarytas pagal Vilniaus katedros Muzikos komiteto posėdžių protokolų knygoje esančius natų sąrašus⁵ (žr. Priedą Nr. 1).

Miesto kultūrinio gyvenimo įtaką bažnytinių kapelų repertuaro raidai iliustruoja minimo laikotarpio situacija Vilniuje. Klestint Katedros chorui ir orkestrui, Šv. Kazimiero, Jėzaus Širdies (Trinitiečių) ir kitų bažnyčių kapeloms, Vilniaus miestas buvo aktyvus kultūrinio gyvenimo centras: čia veikė teatras, vyko gastroliuojančių atlikėjų koncertai, steigiamos privačios ir bažnyčių globojamos muzikos mokyklos, Universitete dėstomos muzikos disciplinos. Pasitelkus bene visus Vilniuje buvusius profesionalius muzikantus bei mėgėjus, vietinių menininkų ir iš svetur atvykusių melomanų iniciatyva organizuojami labdaros koncertai, tapę savotišku XIX a. Vilniaus miesto reiškiniu. Šiuose koncertuose siekta aukštesnio meninio lygio, atlikti sudėtingas kompozicijas, sužavėti, nustebinti publiką užsienyje populiariomis, o čia dar negirdėtomis kompozicijomis. Aktyvus kapelų narių dalyvavimas minimuose projektuose turėjo įtakos ir Vilniaus bei jo apylinkių bažnyčiose dirbusių muzikų nuolatiniam tobulėjimui, plėtė jų akiratį; jie tapdavo pajėgesni apeigų metu atlikti sudėtingesnę liturginį repertuarą.

XIX a. pradžioje Vilniuje daug koncertų ir operos spektaklių pastatymų organizavo laikinai čia gyvenęs medikas, mokslininkas ir muzikos mylėtojas Josephas Frankas

4 Vilniaus archyvuose randame 12-os Schiedermayrio kūrinių perrašytų partijų rinkinių, priklausiusių Užbalių kapelai ir Vilniaus katedros kolektyvui (*LMAVB RS. F. 43; VUB RS. F. 45*). Šio kompozitoriaus kūrybos populiarumą Lenkijoje patvirtina muzikologės D. Idaszak sudaryti rankraščių aprašai (Idaszak 1993; Idaszak 2001).

5 Žr.: Muzikos komiteto posėdžių protokolų knyga.

(1771–1842). Garsas apie šiuos koncertus sklido toli už Vilniaus ribų. 1809 m. kelis kartus buvo atlikta Haydno oratorija „Pasaulio sutvėrimas“, 1810 m. pastatyta Niccolo Zingarelli (1752–1837) opera „Džuljeta ir Romeo“, 1811 m. – Antoni Salieri (1750–1825) opera „Angiolina“ ir kt.; 1822 m. Franko suorganizuotame naujametiniame koncerte skambėjo penkios ištraukos iš kelių Gioachino Rossini (1792–1868) operų⁶. 1840–1857 m. koncertų organizavimo tradiciją tęsė kompozitorius Stanisławas Moniuszko (1819–1872). Jo iniciatyva Vilniaus publika išgirdo Mozarto „Requiem“⁷, Gaspare Spontini (1774–1851) operos „Fernandas Kortesas, arba Meksikos užkariavimas“ uvertiūrą, Beethoveno „Mūšį prie Vitorijos“ ir kt.

XIX a. užsienio kompozitorių stambių vokalinės-instrumentinės muzikos kūrinių koncertus rengdavo ir Vilniaus muzikai mėgėjai, o bene dažniausiai – Katedros kapelos vadovai. Štai 1817 m., vadovaujant Tadeuszui Neymałowskiui (?–1835), jungtinis atlikėjų kolektyvas Šv. Jonų bažnyčioje atliko Haydno oratoriją „Septyni paskutiniai Išganytojo žodžiai ant kryžiaus“; 1839 m. jau kitas *senjoras* – Wincenty Borowskis (1776–1850) talkino rengiantis atlikti Josepho Elsnerio (1769–1854) oratoriją „Jėzaus Kristaus kančios, arba Evangelijos triumfas“ (ieškojo instrumentalistų, su jais repetavo ir pan.). 1857 m. Moniuszko, išvykdamas iš Vilniaus, įpareigojo to meto Katedros kapelos vadovą Stanisławą Pieszko (?–1874) suorganizuoti tradicinį Šv. Cecelijos brolijos koncertą. Jam diriguojant Vilniaus muzikantai atliko Carlo Maria von Weberio (1786–1826) mišias.

Aukštą Lietuvos bažnytinių kapelų lygį palaikė pačių muzikų suburti, veiklą ir gerbūvį kontroliuojantys komitetai, specialūs jų nuostatai, neblogos algos ir nuolat Kapitulos iniciatyva bei pačių muzikų pastangomis turtinami natų rinkiniai. 1823 m. įvykusio Vilniaus katedros Muzikos komiteto posėdžio protokole minima, kad „Katedros muzikai kapelos narys W. Borowskis (vėliau tapęs kapelos vadovu – L. B.) padovanojo Haidno Mišias B-dur“; matyt, tai buvo spausdinta partitūra. 1835 m. mirusio kapelos vadovo Neymałowskio našlės valia Katedros kapelai buvo nupirktas ir muzikos kūrinių natų⁸. Tokie aukojimo pavyzdžiai tapdavo sektini: atsidėkojant geradariams, dovanotų kūrinių perrašytų partijų rankraščiuose ir natų sąrašuose jų pavardes įrašydavo greta autorių.

Kadangi Lietuvoje visą XIX a. Vakarų Europos kompozitorių kūrinių natos buvo sunkiai gaunama retenybė, o tokias kompozicijas turėti repertuare – prestižo reikalas, neretai būdavo gudraujama ar piktnaudžiaujama užsienio kompozitorių pavardėmis. Nuo to kentėjo ir klasikai: ne tik Lietuvos, bet ir Lenkijos minimo laikotarpio bažnytinių kapelų natų rinkiniuose atsirado kūrinių, sukurtų mažai žinomų

6 Muzikos komiteto <...> 1835 m. sudarytame kapelos natų sąrašė minimos Rossini op. „Italė Alžyre“ ir „Tankredas“ uvertiūrų partitūros. Tai patvirtina Vilniaus katedros vokalinės-instrumentinės kapelos narių dalyvavimą Franko organizuotuose koncertuose.

7 Muzikos komiteto <...> 1850 m. sąrašė minimos šios kompozicijos natos.

8 Muzikos komiteto <...> 1823, 1835 m. posėdžių protokolai.

kompozitorių, tačiau pasirašytų Mozarto⁹, Haydno pavidėmis. Taip kompozitoriai mėgėjai, slėpdamiesi už visiems gerai žinomų pavardžių, siekė užsitikrinti savo kūrybos atlikimą. Kad klasikų kompozicijos papildytų bažnytinių kapelų repertuarą, natas perrašinėjantys asmenys padarydavo ir „mažesnių nuodėmių“: keisdavo kūrinių instrumentuotę (pritaikydavo esamai kapelų sudėčiai), trumpindavo ar papildomomis dalimis plėsdavo kompozicijas, keisdavo jų pavadinimus ir pan. Tokių pavyzdžių turime ir tarp Vilniaus archyvuose saugomų natų rankraščių¹⁰. Taigi XIX a. Lietuvos bažnytinių kapelų santykis su Vakarų Europos klasikų kūryba buvo daugiau nei demokratiškas.

Reikia pripažinti, kad XIX a. viduryje po Lietuvos bažnyčių skliautais skambėję kūriniai vis labiau tolo nuo dvaruose populiarių kompozicijų. Tam įtakos turėjo keli veiksniai: bažnytinės muzikos sąjūdžio atgaivinimas (taip pat ir Šv. Cecilijos sakralinės muzikos draugijos įkūrimas 1854 m.) ir naujas ypač bažnytinę muziką paveikęs demokratiškesnis muzikos kultūros etapas, kai buvo atkreiptas dėmesys į meninę vietinių kompozitorių kūrybos vertę. „Dvaruose galėjusi tiktai tuo metu jau universalistinės klasicizmo auros netekusi ir vienareikšmį tautinio savitumo atspalvį įgijusi lenkų autorių kūryba nebuvo itin mėgstama, šiaip ar taip, ne itin prigijo kitiškoje etninėje kultūroje“¹¹. Bažnytinių kapelų repertuare buvo priešingai: ypač populiariai ir dažnai atliekama liturginio repertuaro dalimi tapo kompozitorių Wojciecho (Adalberto) Dankowskio (?1760–1814?) ir Florjano Bobrowskio (?1779–1846?) kūriniai; mėgstamų vietinių kompozitorių kūryba net suformavo savitą Lietuvos bažnytinės muzikos stilių, jungiantį ankstyvojo klasicizmo, baroko ir romantizmo stilistinius ypatumus¹². Išlikę šaltiniai liudija, kad XIX a. viduryje Polocko jėzuitų ordino bažnyčios, vienuolyno bei akademijos vokalinės-instrumentinės kapelos repertuare ir tarp Užbalių bažnytinės kapelos atliekamų kūrinių greta Bobrowskio, Dankowskio buvo ir Józefo Elsnerio (1769–1854) kompozicijos, rusų ir lenkų kilmės kompozitoriaus Józefo Kozłowskio (1757–1831) kūriniai (tarp jų ir populiariusis „Requiem“ es-moll (1798), skirtas Stanislovo Augusto atminimui)¹³. Vilniaus bažnytinių kapelų repertuare vis labiau ryškėjo vietinės muzikos poreikis, tad natūraliai susiformavo muzikinis poetinio, literatūrinio „vilmietiško romantizmo“ atitikmuo – S. Moniuszko ir jo amžininkų F. Miładowskio, W. Każyńskio ir kitų kūryba. Antai Katedroje greta jau minėtų lenkų kilmės kompozitorių kūrinių 1855 m. ir vėliau skambėjo Moniuszkos Mišios e-moll (sukurtos 1854 m. Šv. Cecilijos sakralinės muzikos draugijos koncertui), kitose Vilniaus bažnyčiose – to paties kompozitoriaus „Aušros Vartų litanijos“ ir pan.

9 Idaszak 1991.

10 Žr.: Priedas Nr. 2.

11 Kiauleikytė 2008: 115.

12 Plačiau žr.: Levinskaitė 1997.

13 VUB RS. F. 45.

Nepaisant naujų vėjų ir tendencijų, tenka pripažinti, kad „lenkiškasis“ repertuaras per visą XIX a. nesugebėjo užgožti Vakarų Europos klasikų kūrybos – jų kūriniai kur kas dažniau skambėdavo ne kasdienės liturgijos metu, o ypatingomis, šventinėmis progomis, per jungtinius koncertus. Priešingai, po bažnyčių skliautais greta vis dar populiarios šviečiamosios klasicistinės suskambo romantinės Vakarų Europos muzikos pavyzdžiai – Vincenzo Bellini, Franzo Schuberto, Weberio kūriniai ir kt. Tai dar kartą patvirtina, kad XIX a. Lietuvos bažnytinių kapelų repertuaras chronologiniu atžvilgiu beveik neatsiliko nuo Vakarų Europos: ta pati „vakarietiška“ muzika skambėjo ne tik Lietuvos dvarų ir miestų koncertiniame gyvenime, bet ir visos Europos koncertų salėse bei teatrų scenose.

Šiame straipsnyje pagal RISM metodą sudarytame Muzikos rankraščių apraše (toliau – MRA) yra susisteminti 27 Haydno, Mozarto, Beethoveno ir Pleyelio kūrinių, saugomų Vilniaus archyvuose¹⁴, rankraščiai (Priedas Nr. 2)¹⁵. Pleyelis prie tradicinės Vakarų Europos klasikų trijulės priskiriamas neatsitiktinai. Kaip žinia, tai buvo vienas talentingiausių minimo laikotarpio kompozitorių, pianistas, fortepijonų meistras ir natų leidėjas¹⁶, 1772–1777 m. mokėsis pas Haydną. Viename iš laišku tėvui Mozartas rašė: „Turiu jums pasakyti, kad ką tik pasirodė kvartetai, sukurti Pleyelio, Josepho Haydno mokinio. Jei jūs nežinote jų, pabandykite juos gauti; įsitikinsite – jie to verti: puikiai parašyti ir labai maloniai klausosi. Kada nors išgirsite ir apie jų kūrėją: bus laiminga diena muzikai, jei Pleyelis vėliau pakeis Haydną“¹⁷. Į MRA Pleyelis įtrauktas dar ir dėl to, kad XIX a. jo kūryba buvo labai populiari ir dažna Lietuvos bažnytinių kapelų repertuare. Tai liudija nupirktų natų ir perrašytų partijų rinkinių sąrašai, išlikę muzikiniai rankraščiai. Be to, Pleyelis buvo bene pagrindinis sektinas pavyzdys vietiniams kompozitoriams mėgėjams.

Tikslinant Vilniaus archyvuose saugomų natų rankraščių autorystę ir kompozicijas, buvo naudojama jau sudarytais muzikiniiais-teminiais kompozitorių klasikų kūrybos katalogais¹⁸.

Vilniaus archyvuose yra 11 natų rankraščių pozicijų, pasirašytų **Haydno** pavarde, tačiau atlikus tyrimą aiškėja, kad tik 5 kūriniai iš jų yra originalai; Uvertiūra D-dur, Simfonijos C-dur, F-dur bei trys Psalmės kol kas yra nežinomo autoriaus kompozicijos (MRA, 6–11). Tarp išlikusių 6 **Mozarto** kompozicijų rankraštnių partijų rinkinių randame vieną, kuris taip pat klaidingai įvardytas šio autoriaus kūriniu: 1865 m. Pieszko perrašytos Mišios G-dur nėra Mozarto (MRA, 17). Vilniaus archyvuose tėra saugomas vienas **Beethoveno** perrašyto kūrinio fragmentas, o **Pleyelio** – 9 kūrinių

¹⁴ *LMAVB RS.* F. 30; F. 43; *VUB RS.* F. 45; *VUB Re.*

¹⁵ Plg.: Grodzisko rankraščių apraše – 11 pozicijų: Haydno – 3, Mozarto – 2, Pleyelio – 6 (Idaszak 1993); Gniezno rankraščių apraše – 44 pozicijos: Beethoveno – 3, Haydno – 23, Mozarto – 6, Pleyelio – 12 (Idaszak 2001).

¹⁶ *Muzikos enciklopedija* 2007.

¹⁷ W. A. Mozarto laiškas tėvui 1784 m. balandžio mėn. 2 d.

¹⁸ Benton 1977; Hoboken 1957–1971; Köchel 1958.

partijų rinkiniai (vienas iš jų – Simfonija F-dur – straipsnio autorės rastas tarp anoniminių rankraščių (MRA, 27(9)). Akivaizdu, kad Pleyelio kūrinių rankraščiai ypač nukentėjo nuo lengvabūdiško perrašinėtojų požiūrio į užsienyje gyvenusio kūrėjo kompozicijas. Štai Užbalių kapelos vadovo M. Kowalewskio perrašytose Noktiurno D-dur partijose kūrinio pavadinimas pakeistas į Serenadą, o vietoje originalių trečios ir ketvirtos kūrinio dalių prirašyta visai kita muzika (MRA, 20(2)). Kitas pavyzdys – Koncertinė simfonija Es-dur: dviejuose išlikusiuose partijų rinkiniuose ji pavadinta Serenada (MRA, 21(3); 22(4)), pakeista instrumentuotė ir pan.

MRA susistemintų muzikinių rankraščių būklė bei juose randami įrašai liudija, kad visi šie kūriniai buvo atliekami.

Išvados

XIX a. Lietuvoje Vakarų Europos kompozitorių klasikų (Haydno, Mozarto, Beethoveno ir Pleyelio) kūryba buvo gerai žinoma. Bažnytinių kapelų repertuare ji sudarė nemažą atliekamų kūrinių dalį; tiesa, dauguma šių kompozitorių kūrinių buvo pasaulietiniai, tad atliekami už bažnyčių ribų per įvairius koncertus.

Dėl išlikusių fragmentiškų muzikos rankraščių ir kitų archyvinių šaltinių Vakarų Europos kompozitorių kūrybos vertinimo koncepcija Lietuvos bažnytinių kapelų repertuare dar nėra visiškai susiklosčiusi – išryškėjo bendriausi jos apmatai, kartais net skatinantys neteisingas išvadas. Jas pakeisti galima tik peržiūrėjus išlikusius kūrinių sąrašus ir muzikinius rankraščius. Šįkart buvo susistemintos natos ir sudarytas pasirinkto repertuaro fragmento – Vakarų Europos klasikų kūrinių, saugomų Vilniaus archyvuose, – MRA.

Atlikto tyrimo išvada – aptariami muzikiniai kompozitorių klasikų rankraščiai chronologiškai neatsiliko nuo Lenkijos kapelose skambėjusių kūrinių ir tik šiek tiek vėlavo lyginant su Vakarų Europa. Dar vienas įdomus momentas, kurį byloja rankraščiai, – buvęs labai demokratiškas santykis tarp kūrinių partijas perrašiusių asmenų ir užsienio kompozitorių kūrybos: be jokių skrupulų keičiami kūrinių pavadinimai, instrumentuotė, kompozicijos trumpinamos ar pildomos kita muzika ir pan.

MRA pavyzdžiu pagal RISM metodą sudarę visų Vilniaus archyvuose saugomų XIX a. muzikos rankraščių aprašus sujungtume savo šalies palikimą su Visos Europos katalogais.

Priedas Nr. 1.

J. Haydno, W. A. Mozarto, L. van Beethoveno ir I. J. Pleyelio kūriniai, minimi Vilniaus katedros Muzikos komiteto posėdžių protokolų knygos natų sąrašuose

Kompozitorius	1823 m. sąrašas	1835 m. sąrašas	1850 m. sąrašas
J. HAYDN	Mišios B-dur ¹⁹	Dies irae c-moll	Mišios B-dur (MRA, 1(1))
	Mišios C-dur	Simfonija (spausd. natos)	Mišios C-dur (partitūra)
	Mišios d-moll (MRA ²⁰ , 2(2))		Mišios D-dur (partitūra)
			Simfonija C-dur Simfonija D-dur Simfonija Es-dur – (MRA, 4(4)) Simfonija G-dur
W. A. MOZART		Arija D-dur	Mišios C-dur – (MRA, 12(1))
		Mišios C-dur (spausd. partitūra, <i>LMAVB RS</i> , f. 43–27285)	Requiem d-moll
		Mišios C-dur – (MRA – 12(1))	Operos „Cosi fan tutte“ uvertiūra
		Operos „Cosi fan tutte“ uvertiūra (spausd. natos)	Operos „Die Entfuehrung aus dem Serail“ uvertiūra
		Uvertiūra (MRA, 13(2))	Operos „Noce Di Figaro“ uvertiūra (MRA, 15(4))
		Uvertiūra (spausd. natos)	Operos „Schauspieldirektor“ uvertiūra
		Uvertiūra (spausd. natos)	Simfonija C-dur, op. 34
L. van BEETHOVEN		Uvertiūra (spausd. natos)	Uvertiūra C-dur
		Simfonija (spausd. natos)	Simfonija F-dur
I. J. PLEYEL	Simfonija Nr. 2 C-dur (2 egz.)	Simfonija „Periodique“ (spausd. natos) (MRA, 23(5))	Simfonija C-dur
	Simfonija Nr. 3 D-dur		Simfonija B-dur
			Simfonija B-dur
			Simfonija D-dur, op. 20
			Simfonija D-dur Dvi simfonijos

¹⁹ Šias natas Vilniaus katedros kapelai dovanojo W. Borowski. (žr.: Muzikos komiteto.....)

²⁰ MRA – Muzikos rankraščių aprašas.

Priedas Nr. 2.**Muzikos rankraščių aprašas²¹****JOSEPHAS HAYDNAS****1(1).** [Missa, B].

1842, 1849 m. rankr., perrašė S. Pieszko, F. Ch., partijų 11, lapų 74: S (4) A (10) B (7) vl 1 (17; 3 egzempl.) 2(8) vla (4) cor 1 (2) b et vlc (18; 3 egzempl.); 37 × 26 cm, vandenženkliai: herbas, J. Honig & Zoohnen.

Užr.: 1. A pab.: Fine, 2. B pab.: Pisz F. Ch., 1849, 3. vl 1 (1 egz.), b et vlc (1 egz.) pr.: Haydn, 4. cor 1 pab.: Paszkiewicz, 5. b et org (2 egz.) pab.: Fine 1842 R. | Februari 27. | dnia Wilno | S. P.

Partijos siūtos, klijuotos.

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

VI 1, cor 1 – f. 43–27251

A, B – f. 43–27252 [1]

VI 1, b et org – f. 43–27212

S, vl 1, vla, fg 1, b et org – f. 43–27222

VI 2 – f. 43–27315

Lit.: Hob XXII:13: *Die Schöpfungsmesse* B-dur, 1801.

LMAVB RS, f. 43–27212, f. 43–27222, f. 43–27251, f. 43–27252 [1], f. 43–27315.

2(2). Nr. 3 | Nr. 34 | Grande Messe [d] a 4 voix | avec accompagnement de 2 Violons | Viola | une Flute | 2 Houboa | 2 Basson | 2 Cors | Trompettes | Timbales | Organo | et | Basso Violoselle | Composée par Joseph Haydn.

1820(?) m. rankr., išlikusi partija: b et org (1, fragm.); 34 × 22 cm, vandenženkliai: herbas, 1819.

Užr.: 1. p. pr.: Messa | J. Haydn.

Tit. l. kt. p. – b et org.

Partitūra žr.: *LMAVB RS*, f. 43–27210

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: Hob XXII: 11: *Missa in augustiis* (dar vadinamos *Messe in der Bedrängnis* arba *Nelson-Messe*) d-moll, 1798.

LMAVB RS, f. 43–27209.

²¹ **Muzikos rankraščių aprašo schema:** autorius; kūrinys (tikslus titulinio lapo nuorašas, jei jis neišlikęs laužtiniuose skliaustuose įrašomas rankraštyje minimas kūrinio pavadinimas); tonacija; rankraščio ypatumai (data, perrašiusio asmens vardas, pavardė, išlikusių partijų ir lapų skaičius, formatas, popieriaus vandenženklis); kūrinio dalys ir muzikinė tema (ši informacija pateikiama tik tada, jei kūrinys spėjamas autorystės arba anoniminis); papildoma informacija apie rankraštį (įrašai partijose, rankraščio vieta rinkinyje ir pan.); literatūra, kurioje nurodoma tiksli informacija apie kūrinį; rankraščio šifras archyve.

Rankraščių numeracija tęstinė (pirmas skaičius) ir susieta su autoriumi (antras skaičius skliausteliuose).

3(3). Nr. 116 Grande Sinfonie [d] | pour plusieurs instruments | composée | par | Joseph Haydn | Docteur eu Musique | [...] 98me Liv: 1 | (Cette Sinfonie a été exécutée pour 1me premiere fois | au grand Concert, vit de Salomon, a Londres | sous la Direction de l'Auteur | Prm. F. 3 Nr. 1593 A Offenbach Jru, cher J. Andre.

XIX a. vid. rankr., išlikusi partija: vl 1 (2, fragm.); 36,5 × 22 cm, vandenženklis: 18 <...> 1.

Užr.: 1. pr. Pr.: Sinfonia.

Tit. lapo kt. pusėje – vl 1.

= žr.: f. 43–27343 (spausd. natos)

Partija siūta, LMAVB RS restauruota, įrišta.

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: Hob I: 104: Sinfonie Nr. 104 *London* D-dur, 1795.

LMAVB RS, f. 43–27340.

4(4). [Sinfonie, Es].

XIX a. vid. rankr. ir spausd., partijų 3, lapų 6: vl 1 (2, fragm.) cno 1 (2), timp (2); 36 × 22 cm.

Užr.: 1. visų p. pr.: Sinfonie, 2. timp pr.: Grande In Es | Sinfonie Timpani Obligatto | A grand Orchester | Nr. 117 Composé Par. J. Haydn, 3. visų p. pab.: Fine.

Vl 1 – spausd. partija

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: Hob I: 103: Sinfonie Nr. 103 *Mit dem Paukenwirbel* Es-dur, 1795.

LMAVB RS, f. 43–27342.

5(5). [Synfonia, G].

XIX a. I p. rankr., partijų 8, lapų 20: vl 1 (4) 2 (4) ob 1 (2) 2 (2) cor 1 (2) 2 (2) timp (1) vlc et cb (3); 34,5 × 22,5 cm, vandenženkliai: MOFEB 1810.

Užr.: 1. visų p. pr.: Par. Hayden, 2. vl 1 pr.: 1789, 3. vl 2 pr.: Jana, 4. ob 2 pab.: Synfonia Haydena.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

Lit.: Hob I: 94: Sinfonie Nr. 94 *Mit dem Paukenschlag (The Surprise)* G-dur, 1792.

LMAVB RS, f. 45–115.

ANONIMINĖS KOMPOZICIJOS, RANKRAŠČIUOSE ĮVARDYTOS KAIP HAYDNO:

6. [Overtura, D].

1835 m. rankr., partijų 11, lapų 12: vl 1 (2) 2 (1) a-vla (1) fl 1 (1) 2 (1) cl 1 (1) 2 (1) fg (1) cor 1 (1) 2 (1) bf (1); 35 × 24 cm.

Užr.: 1. visų p. pr.: Overtura, 2. vl 1 pr.: Hajden, 3. vl 2, bf pr.: Haiden, 4. cor 2 pab. Hayden | Andrzejewskiego | Hayden | 1835 | Januari dnia 8.

Vl 1, cor 1 klijuotos spausd. mišių (?) natomis.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

VUB RS, f. 45–138.

7–9. [Psalmus].

1841 m. rankr., CAT perrašė S. Pieszko, p. 18, l. 41: C (3, 2 egz.) A (4) B (3) vl 2 (3) a-vla (3) fl (2) ob1 (2) 2 (2) cl 1 (1) 2 (1) fg 1 (2) 2 (2) cor 1 (1) 2 (1) tr due (1) timp (1) b (3) org (3); 36,5 × 22 cm.

1. Psalmus, D-dur Nr. 1

2. Psalmus, D-dur Nr. 2

3. Psalmus, D-dur Nr. 3

Allegro

Be - a - tus vir, qui no - ra - bi - it in con - si - li - o

Allegro

f Do - mi - nus quid mul - ti - pli - ca - ti sunt qui

Allegro

Qua - re pre - mu - e - runt Gen - tes et

Užr.: 1. visų p. pr.: par Hayden, 2. C (1 egz.) pab.: Spiewał | Mikołaj, 3. C (2 egz.) pab.: 1841. Roku Marca | 22. Dnia Wilno | Włozyl i pisał | Stanisław Pieszko, 4. A pab.: Roku 1841. Marca 22. | Dnia Wilno | P. Pieszko, 5. B pab.: Fine, 1841. Roku Marca 24. dnia | Wilno S. Pieszko, 6. a-vla pab.: Pisał Felix Maxymowicz.

Partijos siūtos.

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

C (2 egz.), B – f. 43–27214

Kt. p. – f. 43–27213

LMAVB RS, f. 43–27213, f. 43–27214.

10. Nr. 3 Hayden | Synfonia in C | Violini 2 | Oboe 2 | Clarini 2 | Corni 2 | Timpani | Viola Et Baso.

XIX a. I pusės rankr., partijų 8, lapų 30 ir tit. aplankas (2 egz.): vl 1 (5) 2 (5) ob 1 (3) 2 (3) clno 2 (3) cor 1 (3) 2 (3) b (5); 32 × 21 cm, vandenženklis: 1821.

1. Allegro molto, 2. Andante, 3. [Menuetto], 4. Presto.

I. Allegro molto

Užr.: 1. vl 1 pr.: Nr 111 | Hayden, 2. ob 1 (prieš Trio): Welmozny, 3. cor 2 tit. l.: Synfonia | Do C, 4. tit. d. (2 egz.) – Nr. 111, Sinfonia Solenne | in C | a Violini 2 | Oboe 2 | Clarini 2 | Corni 2 | Timpani | Viola [...].

Partijos siūtos, klijuotos.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

VUB RS, f. 45–117.

11. Synfonia | In F | Haydena.

XIX a. I p. rankr., partijų 11, lapų 15 ir tit. aplankas: vl 1 (2) 2 (2) a-vla (2) fl picc (1, fragm.) ob 1 (1) 2 (1) clno 1 (1) 2 (1) cor 1 (1) 2 (1) bf (2); 35,5 × 22 cm, vandenženklis: clno 2 – 1818.

1. Allegro, 2. Andante, 3. Presto.

Užr.: 1. tit. d.: [aritm. skaičiavimai], 2. a-vla pr.: Nr. 26 | Noty.

A-vla partija klijuota spausd. natomis (anoniminių Mišių, Kyrie d.).

Fl picc užrašyta tit. aplanko kt. pusėje.

VI 1 pr.: Valzer (spėjamas autorius – M. Kowalewski)

Tit. aplanko. pab.: anoniminių Mišių fragm.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

VUB RS, f. 45–116 (1).

WOLFGANGAS AMADEUS MOZARTAS**12(1). [Missa, C].**

XIX a. vid. rankr., išl. partija – vl 1 (1, fragm.); 34 × 21 cm.

Užr.: 1. p. pr.: Mozart.

Šios kompozicijos spausdintą partitūrą žr.: *LMAB RS*, f. 43–27285.

Rank. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: KV 317: *Missa in C Krönungs-Messe*, 1779.

LMAVB RS, f. 43–27284.

13(2). Ouverture | a | grand orchestre | de l'opera | Noce di Figaro | Compo-see | par | W. A. MOZART.

XIX a. I pusės rankr., partijų 9, lapų 13 ir tit. aplankas: vl 1 (2) 2 (2) vla (2) clno 1 (2) 2 (1) cor 1 (2) 2 (1) timp (1) b (2); 37 × 23 cm, vandenženkliai: AO 1825.

Užr.: 1. visų p. pr.: Mozart | *La Nozze di Figaro* | Ouvertura.

VI 1, 2, vla, b pr.: P. Winter op. *Tamerlanas* uvertiūra (vl 1 pab.: Fine | 1827 Maia 29 | Dnia Citowiany | S. P.)

Rank. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: KV 492: opera *buffa* *Le nozze di Figaro*, 1786.

LMAVB RS, f. 43–27153 (2).

14(3). [Overture, Es].

Spausd. partija fg 1, 2, lapų 1; 33 × 21,5 cm.

Užr.: 1. p. pr.: Coll: Poll. S. J.

Partija įklijuota 28-ių uvertiūrų rinkinyje, kurį sudaro įvairių kompozitorių kūrinių spausdintos ir rankraštinės fagoto partijos: [Uwertury powszednie | Fagotto Primo | Coll. Acad. Poloc. S. J. | Comp. Ao. 1819 M. Jul.].

Rankraštis priklausė Polocko, vėliau – Užbalių kapeloms.

Lit.: KV620: opera *singspiel Die Zauberflöte*, sukurta 1791.

VUB RS, f. 45–169 [16].

15(4). [Overture, D].

1832 m. rankr., partijų 11, lapų 14: a-vla (2) fl 1 (1) 2 (1) ob 1 (1) 2 (1) cl 1 (1) 2 (1) fg due (2) cor 1 (1) 2 (1) bf (2); 36 × 22 cm.

Užr.: 1. visų p. pr.: Overture | par Mozart, 2. visų p. pab.: Finis, 3. fl 1, ob 1, cor 2 pab.: Finis Laus Deo, 4. fl 2 pab.: Perscripta 1832 Mėca 8br 7d, 5. bf pr.: Brak Violini 1mo, 2do.

Rank. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: KV 492: opera *buffa Le nozze di Figaro*, 1786.

LMAVB RS, f. 43–27142.

16(5). [Overture, D].

Rankr., spausd. partija: fg 1, lapų 2; 28 × 20,5 cm.

Partija įklijuota 28-ių uvertiūrų rinkinyje (žr.: MRA, 14(3)).

Rinkinys priklausė Polocko, vėliau – Užbalių kapeloms.

Lit.: KV 492: opera *buffa Le nozze di Figaro*, 1786.

VUB RS, f. 45–169 [5].

ANONIMINĖ KOMPOZICIJA, RANKRAŠTYJE ĮVARDYTA KAIP MOZARTO:

17. [Missa, G].

1865 m. rankr., perrašė S. Pieszko, išl. partija – A (14); 33 × 21 cm.

Kyrie: Adagio quasi andante G 3/4, Gloria: Allegro moderato C ♯, Qui tollis: Adagio c 3/4, Quoniam: Allegretto D 2/4, Cum Sancto: Adagio C 3/4, Credo: Allegro C 3/4, Et incarnatus: Adagio C ♯, Et resurrexit: Allegro C 3/4, Sanctus: Adagio C 3/4, Benedictus: Andante F 3/4, Agnus: Adagio f ♯, Dona: Allegro C 2/4.

Adagio

p Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri -

Užr.: 1. p. pr.: Mozart, 2. p. pab.: Fine | 1865. r. 7bra 12 d. | S. P.

Partija siūta.

Rank. priklausė Vilniaus Kapitulai.

LMAVB RS, f. 43–27283.

LUDWIGAS VAN BEETHOVENAS

18(1). [Overture, c]

1855 m. rankr., partijų 3, lapų 5: vl 1 (2) timp (1) vlc e b (1, 2 egz.); 35 × 24 cm., vandenženkliai: timp – herbas, [18]25.

Užr.: 1. visų p. pr.: Overture | Beethoven op. 43, 2. visų p. pab.: 1855 r. 7 d. styczn. Šios kompozicijos spausd. partitūrą žr.: *LMAVB RS*, f. 43–27137.

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: *Muz. Enciklopedija*, t. 1: Opus 43: *Die Geschöpfe des Prometheus* c-moll, 1801 m. *LMAVB RS*, f. 43–27136.

IGNAZAS JOSEPHAS PLEYELIS

19(1). Nr. 96 | Synfonia Concertanta In B | Violino Primo Principalle | Violino Primo | Violino Secundo | Oboe Primo | Oboe Secundo | Corno Primo | Corno Secundo | Alto Viola Principalle | Alto Viola | Et Basso | Del. Sign. Pleyell | Par Mr Del Sign. Peyell.

XIX a. pr. rankr., partijų 10, lapų 20 ir tit. dėklas: vl princ (3) a-vla princ (3) vl 1 (3) 2 (3) vla 2 (2) ob 1 (1) 2 (1) cor 1 (1) 2 (1) b (2); 36 × 22,5 cm, vandenženkliai: PΦ 1795.

Užr.: 1. tit. l. ap.: wielmożny | Dnia | Dobrodzieja, 2. vl princ, a-vla princ tit. l.: Synfonia in B, 3. vl princ, a-vla princ pab.: 388, 4. vl 1, 2, b pr.: Synfonia In B, 5. ob 1 pr.: Synfonia, 6. ob 1, 2, cor 1 pab.: 426. 380.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

Lit.: Ben 112: *Symphonie Concertante (Violin & Viola Concertant)* B-dur, 1791. *VUB RS*, f. 45–128.

20(2). [Serenade, D].

XIX a. pr. rankr., perrašė M. Kowalewskis, partijų 9, lapų 27: vl 1 (4) 2 (3) a-vla (2) a-vla (6, var.) vlc obl (3) cl 1 (2) cor 1 (2) 2 (2) b (2); 36 × 22 cm, vandenženkliai: PΦ 1785.

Užr.: 1. visų p. tit. l.: Serenade in D, 2. a-vla (varij.) tit. l.: Serenade in D | Alto Viola | I. Pleiel | w tym głosie Położona | Altuwka | i Violonzella rozem i wszystkie solo z Wiolonzelli | na Altuwka Przepisone | Przez Michał Kowaleskiego | w 1840 roku mie Mar 28 dnia w Zabiałach, 3. cl 1 tit. l.: Serenata | Clarinetto in A | Com Par Ignacy Pleiel, 4. vlc obl pr.: Del Sign. [parašas ?] Op. 27.

A-vla partija siūta.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

Lit.: Ben 201: „Nocturne“ D-dur, 1780 m. Kūrinio dalys: *Allegro*, *Menuet*, *Adagio assai*, *Menuet*, *Finale. Rondo*.

Originalioje kūrinio atlikėjų sudėtyje esantys obojai šiame rankr. partijų rinkinyje pakeisti klarnetais. Be to, tik pirmos dvi kūrinio dalys atitinka originalą; 3 d. *Adagio* ir 4 d. *Allegro assai*. *Rondo* – anoniminio kompozitoriaus kūryba (galima prielaida, kad autorius – rankraščių perrašęs ir esamai instrumentinės kapelos sudėčiai pritaikęs kapelos vadovas M. Kowalewskis).

VUB RS, f. 45–147.

21(3). [Serenatta, Dis].

XIX a. I pusės rankr., perrašė Markiewicz (v. n.), partijų 8, lapų 19: ob 1 (3) 2 (2) cl 1 (2, fragm.) 2 (3) fg 1 (4) 2 (1, fragm.) cor 1 (2) 2 (2); 35 × 21 cm, vandenženkliai: BK | MM EH, herbas.

Užr.: 1. visų p. pr.: Markiewicz.

Cl 1 nėra I. pab.

Fg 2 nėra II–V.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

Lit.: Ben 111: *Symphonie Concertante (violin, viola, violoncello and oboe concertant)* Es-dur, 1786.

VUB RS, f. 45–144.

22(4). Serenatta In Dis | z Operi 20 | Violino 1mo | Violino 2do | Clarinetto 1mo in B | Clarinetto 2do in B | Alto Viola obligatto | Corno – 1mo in Dis | Corno 2do in Dis | Trompetto uno in Dis | Basso | Fundamentto | Com: Par. Mon. Ignacy Pleiel.

XIX a. I pusės ir 1841 m. rankr., cl 1, 2, cor 1, 2 perrašė M. Kowalewski, partijų 13, lapų 36 ir titulinis dėklas: vl 1 (4) 2 (4) vla princ (3) 2 (3) vlc obl (4) ob obl (3) cl 1 (3) 2 (2) cor 1 (2, 2 egz.) 2 (2, 2 egz.) b (2); 35 × 21,5 cm, vandenženkliai: GH 1840.

Užr.: 1. visų p. pr.: Serenata Pleiel Opus 20, 2. cl 1 pab.: 1841 roku Miesieca Marca dnia 1 | Dapisane te glosy Przez Michała Kowalewski.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

Lit.: Ben 111: *Symphonie Concertante (violin, viola, violoncello and oboe concertant)* Es-dur, 1786 m.

VUB RS, f. 45–146.

23(5). [Synfonia, Es].

1829 m. rankr., partijų 5, lapų 12: a-vla (4) cl 1 (2) 2 (2) cor 1 (2) 2 (2); 36 × 22 cm, vandenženkliai: FK 1821, 1829.

Užr.: 1. a-vla pr.: Synfonia 5. Plajel, 2. a-vla pab.: Fine, 3. c; 1, 2, cor 1, 2 pr.: 5. Plajel, 4. cl 2 pab.: Finis Laus Deo, 5. cor 1 pab.: Finis, 6. cor 2 pab.: Finis 1829. R.

Partija įrišta LMAVB RS.

Rankr. priklausė Vilniaus Kapitulai.

Lit.: Ben 134: *Symphonie (Sinfonie periodique)* Es-dur, 1786.

LMAVB RS, f. 43–27362.

24 (6). [Synfonie, d].

Išlikusi rankr. partija: fl (4); 34 × 25 cm.

Užr.: 1. p. pab.: Finis.

Partija įklijuota 23-jų simfonijų rinkinyje, kurį sudaro įvairių kompozitorių kūrinių pučiamųjų instrumentų spausdintos ir rankraštinės partijos: [Synfonie powszednie | Flauto primo | Coll: Acad. Poloc. S. J. | Comp. A 1819 M. Jul, 8.].

Rankraštis priklausė Polocko, vėliau – Užbalių kapeloms.

Lit.: Ben 147: *Symphonie* d-moll, 1791.

VUB Re, n. 2260 [8].

25(7). [Synfonie, Es].

XIX a. pr. rankr., partijų 9, lapų 16: vl 1 (3) 2 (3) a-vla (2) fl (2) cl 1 (1) 2 (1) cor 1 (1) 2 (1) b et vlc (2); vl 1, 2, fl, cor, 1, 2 – 34,5 × 22 cm, kt. p. – 36,5 × 23,5 cm, vandenženkliai: vl 1, 2, fl, cor 1, 2 – 18 <...>, kt. p. – МОФЕБ.

Užr.: 1. vl 1, 2, fl, cor 1, 2, pr.: par M. Pleyel, 2. a-vla, cl 1, 2, b pr.: Par Pleiel.

Vl 1, 2, fl II. Menuetto, III. Andante, kt. p. – atv.

Rankr. priklausė Užbalių kapelai.

Lit.: Ben 139: *Symphonie* Es-dur, 1789.

VUB RS, f. 45–127.

26(8). [Synfonia, B].

XIX a. pr. rankr., partijų 10, lapų 29: vl 1 (6) 2 (4) a-vla (3) ob 1 (2) 2 (2) fg 1 (2) 2 (2) cor 1 (2) 2 (2) b (4); 35 × 20 cm.

Užr.: 1. vl 1, 2 tit. l.: Sinfonia In B, 2. vl 1 tit. l.: Synfonia In B | Violino Primo | Ignacy Pleiel, 3. visų p. pab.: Finis.

Lit.: Ben 135: *Symphonie* B-dur, 1786.

VUB RS, f. 45–129.

TARP ANONIMINIŲ RANKRAŠČIŲ RASTAS PLEYELIO KŪRINYS:

27(9). [Symphonia, F].

Išlikusi partija: fg 1 (2); 35 × 21 cm.

Užr.: 1. p. pr.: Symphonia F, 2. p. pab.: Хвалить Бога.

Partija įklijuota 23-jų simfonijų rinkinyje (žr.: MRA, 24(6))

Rankraštis priklausė Polocko, vėliau – Užbalių kapeloms.

Lit.: Ben 136: *Symponie* F-dur, 1786.

VUB Re, n. 2260 [7]

Literatūra ir šaltiniai

1. Benton, R. *Ignace Pleyel: A Thematic Catalogue of his Compositions*. New York: Pendragon Press, 1977.
2. Budzinauskienė, L. Lietuvos bažnytinių kapelų vadovų ir narių kūrybinė veikla (XVIII a. pabaiga – XIX a. I pusė). *Menotyra*. 2007. 1: 25–31.
3. Hoboken, van A. *Joseph Haydn Thematisch-bibliographisches Werkverzeichnis*. Bd. 2. Mainz: B. Schott's Sohne, 1957–1971.
4. Idaszak, D. *Grodzisk Wielkopolski. Katalog tematyczny muzykaliów*. Kraków: Musica Iagellonica, 1993.
5. Idaszak, D. Rękopisy i pierwodruki W. A. Mozarta w polskich archiwach kościelnych. *Muzyka*. 1991. 4: 77–88.
6. Idaszak, D. RISM – międzynarodowy leksykon źródeł użyczych. *Ruch Muzyczny*. 1990. 15: 7.
7. Idaszak, D. *Źródła muzyczne Gniezna. Katalog tematyczny. Źródła muzyki*. Kraków: Musica Iagellonica, 2001.
8. Kiauleikytė, L. *XVIII a. II pusė – XIX a. muzikinė Lietuvos dvarų kultūra: stiliaus epochų sankirtoje*. Vilnius: Kultūros, filosofijos ir meno institutas, 2008.
9. Köchel, von L. *Chronologisch-thematisches Verzeichnis sämtlicher Tonwerke Wolfgang Amade Mozarts*. Auflage 4. Leipzig: Veb Breitkopf & Härtel Musikverlag, 1958.
10. Levinskaitė, L. XVIII a. pabaigos – XIX a. Lietuvos bažnytinės kapelos ir jų repertuaras. *Menotyra*. 1997. 2: 49–60.
11. *Muzikos enciklopedija*. T. 1–3. Vilnius: Lietuvos muzikos ir teatro akademija, 2000, 2007.
12. Muzikos komiteto posėdžių protokolų knyga (1823–1876). *Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos Rankraščių skyrius (LMAVB RS)*. F. 43–19679.
13. Muzikos kūrinių kolekcija. *Vilniaus universiteto bibliotekos Retų spaudinių skyrius (VUB Re)*.
14. Muzikinių rankraščių fondas; bažnyčių ir ordinų dokumentai. *Vilniaus universiteto bibliotekos Rankraščių skyrius (VUB RS)*. F. 2; F. 43.
15. Spausdintų natų ir muzikinių rankraščių fondas; Vilniaus kapitulos dokumentai ir nototeka. *LMAVB RS*. F. 30; F. 43.

Laima Budzinauskienė

Works of Western European composers-classics in the repertory of Lithuanian church chapels (19th century).

Calendar of manuscripts

Summary

By invoking poorly researched musical manuscripts and archival sources, the article seeks to analyze how many and which works of Western European composers-classics in their own time were present in the repertory of Lithuanian church chapels. This is a continuous study of the authoress, devoted to the research of the repertory of Lithuanian church chapels of the late 19th century. The object of the study is manuscripts of the works of Western European composers, kept in archives of Vilnius. Using historiographical, typological and comparative methods, attempts are made to reveal the peculiarities of the discussed part of the repertory of church chapels in the common context of works performed by chapels. The goal of the study was to assess the never analyzed part of the repertory of Lithuanian church chapels by revising archival documents and to substantiate the settled attitude towards it. The article raises hypothetical assumptions on the popularity of creations of some composers in the repertory, the ways by which the manuscripts

and printed notes got to chapels, the issue of the importance of the authorship, etc. The aims of the work were to assess the presence of works of Western European composers in the repertory of the choirs that performed in Lithuanian churches, their number in the lists of notes and archives of manuscripts, to compile a precise calendar of musical manuscripts of Western European composers, to determine the authorship of doubtful and anonymous works and to name accurately the compositions. At end of the publication, the calendar of musical manuscripts, compiled with reference to the RISM method of describing musical manuscripts, is presented. This calendar of the manuscripts was assessed also as the object and source of the works.

KEY WORDS: 19th century, Lithuania, church chapels, repertory, musical manuscripts, lists of the works, RISM, J. Haydn, W. A. Mozart, L. van Beethoven, I. J. Pleyel